ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τὴ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τὴ μορφὴ ὡς ἄγγελος ὤφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῶ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοὶς βλέπουσι, δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοί, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγόνασιν, ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἑστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρω, οὗ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσηύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, οὗ εἰς χείρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Καὶ Ἰδιόμελα γ'

Ἦχος β'

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε, ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοὶς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῶ Κυρίω προσήγαγες Μάρτυρας, διὸ οὐρανός σοὶ ἠνοίγη, καὶ Θεὸς σοὶ ἐφάνη, Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν, Οὗτος ἑστῶς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρός, Υἱόν ἐθεάσατο.

Ὁ αὐτὸς

Ἁγιωσύνην ἐνεδύσω, Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε, δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτήρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα... Ἦχος β'

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις, Στέφανε μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, Τοὶς τὴν σεπτήν σου ἑορτάζουσι μνήμην, αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῶ θρόνω Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἱλασμόν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν Πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου, διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας, Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νύν...

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων Πρωτόαθλε, σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεί, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἁγίου, ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἄσματι τὸν πρῶτον τῶν μαρτύρων εὖ στεφανώσω.
Θεοφάνους.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἁρματηλάτην Φαραὼ

Ἀκτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος καταλαμπόμενος, ὑπερφυῶν ἄθλων, καὶ στερρὰς ἀθλήσεως τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώτισον, παρεστὼς τῷ Δεσπότῃ στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκροθίνιον, μαρτυρικοῦ στέφους, καθορᾶν ἠξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἔνδοξε, δεξιὰ ζωηφόρῳ, θεόπλοκόν σοὶ προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σῶτερ ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Ἀγγελομόρφῳ προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοὶς ὕμνοις, Πρωτομάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνων πρόκριτε, κεκρυμμένος ὡς ὤφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἔνδοξε Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον

Σωματωθέντα δι' ἡμᾶς Πανάμωμε, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, ὡς παρθενίας σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἁγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ'
Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς

Ἱερολόγος Ἱερός, καὶ θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοὶς δήμοις, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοὶς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες ὕμνοις, ἐνθέως τιμήσωμεν.

Ὁ κεκρυμμένος θησαυρός, ὑπὸ τὴν γὴν φανεροῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἔπλησεν, ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τὴ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως, ἐξανάστησον ὑμνεῖν, τὴν ἰσὴν σεπτὴν πανήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν, Στέφανε μάκαρ ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Πύλη ἐδείχθης νοητή, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῆ φανερωθείσης Παρθένε, διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γὴν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ μὲ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε».

Κάθισμα ἮἮχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον

Τὴ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, καὶ τὴ ὄντως σοφία συνανυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν ἐχθρόν, ἀθλητικῶς καταβαλῶν, Μαρτύρων στέφανος ὤφθης, Ἀλλὰ πρέσβευε τῶ Κυρίω, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία, καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοί, ἀειπαρθενε Ἁγνή, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῶ κόσμω καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ δ'

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

Ῥεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν, εὐωδίας, κρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ποταμοὺς θείων ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειμάρρους, ἐπέκλυσεν ὁ ἀοίδιμος, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, ὁ τῆς πίστεως πλήρης, καὶ δυνάμεως θείας καὶ χάριτος.

Ὡς ἱερά, καὶ φαιδροτάτη καὶ εὔσημος, ἡ ἡμέρα, ἡ τοῦ Πρωτομάρτυρος, πλήρης φωτός, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης, τὴ Βασιλίδι ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκουσα.

Τὴν ἀγαθὴν κληρονομίαν ἀπείληφας, ἐπαξίως Στέφανε μακάριε, ἔνθα Χριστός, ὁ παμβασιλεύς, σοὶ κατασκηνώσας, αὐτοῦ γὰρ ὤφθης Διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἴασιν.

Ὁ ἀκλινής, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσειστος, καὶ ἑδραῖος, στῦλος ἀνατέταται, ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως οὐρανοῦ, αἴγλη εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας ὁ κῆρυξ, τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

Θεοτοκίον

Νέος, Ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας, ἐκ Παρθένου, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Λυτρωτὴς πάντων καὶ Σωτήρ, κατὰ τοῦ θανάτου, ζωὴ ἡ ὄντως ἀθάνατος, διὸ σὲ τὴν τεκοῦσαν Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'

Ἵνα τί με ἀπώσω

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς ματαιότητος, ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ' αὐτῶν θεηγόρε χωννύμενος, ταὶς βολαὶς τῶν λίθων, εἰς οὐρανοὺς ὡς νικηφόρος, ἀνυψώθης τῶ πνεύματι Στέφανε.

Ὡς ὡραῖος ὡς ὄρθρος, κόσμω πεφανέρωσαι, ἔνδοξε Στέφανε, τὴν ἀχλὺν διώκων, καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φασματα, καὶ νοσούντων πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀρρωστημάτων, θεραπεύων τὰ ἕλκη θεόπνευστε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, Μάκαρ ἀγαλλόμενος, κόσμου τὰ πέρατα, ἁγιάζεις ὄντως, τὴ σὴ ἐπιδημία καὶ χάριτι, εὐωδίας μύροις, πνευματικοὶς εὐωδιάζων, καὶ κινδύνων καὶ ζάλης ῥυόμενος.

Θεοτοκίον

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κεκτημένην Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ὠδὴ ς'

Ἱλάσθητί μοὶ Σωτὴρ

Ἀγγέλων ὡς μιμητής, τὴ προαιρέσει γενόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτήσω Μακάριε, μεθῶν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων, τοὺς ὑμνούντάς σε περίσωζε.

Ῥημάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνεύστων ἡ δύναμις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὦτα θεόληπτε, σαφῶς κατεβρ ὄντησε, τὰ τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ὄψεις ἀπημαύρωσε.

Τὴν δόξαν τὴν Πατρικήν, θεάσασθαι κατηξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἄθλων μηνύον σοί, τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, θεηγόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον

Υἱὸς ὁ μονογενής, ὁ πρὸ αἰώνων ἀόρατος, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, Πρωτότοκος γέγονεν, ὁρώμενος σώματι, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἱλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου Γεωργοῦ πανεύφημε, πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε, πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεβήσω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, Στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Ὁ Οἶκος

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὁρῶν, τὴ εὐοσμία αὐτῶν τὴ τερπνή, πληροῦντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι θέαμα, ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος, πλέον ἀνθοῦσι μᾶλλον, ὅπερ ξένον ἐν ἄνθεσιν, ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ θύρα γεγονῶς τῶν νομίμως ἀθλούντων, καὶ ἀνθούντων κρυμῶ τῶν κολάσεων, ὁ δείξας τρίβον ἀπλανῆ τοὶς βουλομένοις ἀθλεῖν, ὁ καλὸς σταδιάρχης, ὁ τοὶς πόνοις ἀναλάμψας, Στεφανίτης τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχοι

- Ἔχεις Σιὼν πάμπολλα θεία καὶ ξένα.
- Νεκρὸν Στεφάνους δὸς πόλει Κωνσταντίνου.
- Δευτερίη νέκυος Στεφάνου γένετ' Ἀνακομιδή.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαξίμου, Δάδα καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στίχοι

- Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροὺς ζωηφόρους,
- Πόλω λέγειν ἔοικε. Σὺ κρύψας ἔχε.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μωήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ θείου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φωκᾶ, καὶ τοῦ ἐν εὐσεβεῖ μνήμη γενομένου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Θεοῦ συγκατάβασιν

Ῥοὴ τῶν αἱμάτων σου, τὰς οὐρανίους πύλας ἠνέωξε, καὶ τὸν Ἀγωνοθέτην, παρεστηκότα καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδειξε κράζοντι, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θῆρες ἁρπάσαντες, οἱ θεοκτόνοι τὸν θεοφάντορα, μιαιφόνοις παλάμαις, τοῦτον ἀνήρουν ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρούντων συντόνως καὶ ψάλλοντα, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐννομώτατος, μιμητής του Σωτῆρος, καὶ θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, ὑφ' ὧν τοῖς λίθοις βαλλόμενος ἔψαλλες, Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμως Ἁγνὴ γεγέννηκας, τὸν πρὶν ἄσαρκον Λόγον, σαρκὸς προσλήψει Παρθένε τέτοκας, ᾧ μελωδοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'

Ἑπταπλασίως κάμινον

Ὑπερφυεῖ λαμπόμενος, φωταυγία πανάριστε, καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου μορφὴν ἰσάγγελον, ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέφανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κεκρυμμένης πλουσίως, ἐντεῦθεν ἀνεβόας, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, ῥανίσιν αἱμάτων σου, πρὸς γὰρ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίμητον γνώμην, προσφεύγων ἀνακράζω, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῶν χαρίτων ἔνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, τὴ σὴ σεβασμία, κορυφὴ ἐπέθηκε, Κριτὴς ὁ ἀδέκαστος, ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Θεόν, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων, βοῶν ἀδιαλείπως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου, αἳ τῶν οὐρανῶν γάρ, στρατιαὶ συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρουσαι, τὸν πρὶν ἐν γῇ ἰσάγγελον, νὺν δὲ ταὶς αὐτῶν, συντεταγμένος χορείαις, βοᾷς ἀδιαλείπτως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, φῶς γὰρ τοὶς ἐν ὀκότει, καὶ σκιὰ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, θεογνωσίας χάριτι, ᾧ ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν, ἔμ' μανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ, ἀνεβόα, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτω

Ἀθλήσεως Μαρτύρων ἡ ἀπαρχή, ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοὶς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ, τρίβον ὅδηγούσαν εἰς οὐρανούς, ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς θείαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, καὶ κοινωνίαν ἁγιότητος.

Νευρούμενος ἀγάπη τὴ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τούτου ζηλώσας πραότητα, καὶ τὴν φωνήν, ἔλεγες, Μὴ στήσης τοὶς φονευταίς, τὴν ἁμαρτίαν Κύριε, δέξαι δὲ τὸ πνεῦμά μου ἀγαθέ, καὶ θείας βασιλείας, τρυφῆσαι τῆς ἀφράστου, καὶ τῆς παρὰ σοῦ μὲ καταξίωσον.

Ὡραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικόν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, καὶ θεϊκῆς, αἴγλης ἀποστίλβων μαρμαρυγάς, καὶ θεηγόρω στόματι, θεορρημοσύνης, ὡς ποταμός, ἐνθέως ῥητορεύων, τῆς ἄνω κληρουχίας, θεομακάριστε τετύχηκας.

Στεφάνω τῶν χαρίτων στεφανωθείς, καὶ χορείαις μαρτύρων κυκλούμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγωνοθέτη παρεστηκῶς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν ὄντως φωτοφόρον, πανήγυρίν σου Μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Ὡς πάντων προστασία Χριστιανῶν, Θεομῆτορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συμπαθής, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς θλιβομένους δούλους σου, καὶ ὀδυνωμένους ταίς χαλεπαίς, πταισμάτων ἀλγηδόσι, καὶ πόνοις τῶν μαστίγων, ἀλγεινομένους περιποίησαι.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοὶς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι».

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος β' Τῶν Μαθητῶν

Ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων τρίβους ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν Βασίλειον πόλιν, θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον

Ὅνπερ αἱ ἄνω τάξεις πολλῷ σὺν τρόμω, παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρὶ ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα Παρθένε, ἐκ σῶν τιμίων αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' δευτεροῦντες τὸ ἅ'.

Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν

Ἄγγελος ἐπίγειος, ὁ πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μετάρσιος, καὶ τὴν θείαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν, τῆς ἀπροσίτου μυηθείς, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια, διὸ τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σου δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δίς)

Ὡραῖος ἐπέφανας, τὴ ἐπανόδω σου Στέφανε, πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτίσι κοσμούμενος, χαρισμάτων θείων, καὶ τῶν ἰαμάτων, διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστούς, καταφαιδρύνεις, τοὶς θαυμασίοις σου, ἐν πίστει τὸν φιλάνθρωπον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάλαμος ὑπέρτιμος, ὀξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, δι' ἧς κατεφώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταὶς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα... Ἦχος δ'

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἒν τῶ λαω, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο, ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιὰ τῆς δυνάμεως, καὶ τῶ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο, καὶ διὰ τοῦτο, ταὶς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἐκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεωγμένους, ἐν τῷ σταδίω ἑστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός, διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῶ προσώπω, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων, Μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, καὶ νὺν αἴτησαι τοὶς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν

Ὁ Ἀπόστολος

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως...

Ζήτει τὴ β' τῆς γ' Ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μᾶρκον

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην, Ἄνθρωπός τὶς ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα...

Ζήτει τὴ ϛ' τῆς ιε' Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικὸν

Εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.